

SEM-TAM 5

LISPOPAD-PROSINEC 2008

Úvod

Milí čtenáři Sem-Tamu.

V ruce držíte poslední číslo prvního ročníku našeho pobočkového časopisu.

S Vánocemi pozvolna přichází Nový rok a po něm druhý ročník Sem-Tamu.

V něm se můžete těšit na ještě lepší kvalitu zpracování, nové rozvržení celého časopisu, nové rubriky a také na novou soutěž.

Ale vraťme se k tomuto číslu. Na několika dalších stranách se dočtete zase něco o rekordech, vydáte se za další krásou našeho kraje, seznámíte se s další řekou z pera našeho kamaráda Winogy, přečtete si reportáž z Valné hromady SPJF a můžete shlédnout nový komiks od Wapiho.

Tak s chutí do toho!

Sova

Časopis SEM-TAM (Časopis Severomoravské pobočky SPJF). Toto číslo vyšlo: 15.12.2008. E-mail: sem-tam@seznam.cz. Web: www.sem-tam.sblog.cz. Redakční rada: Martin Vérteši-Sova (texty, grafika), Dominik Macek-Bohr (texty, grafika), Robert Folwarczny-Košťa (texty, grafika). Kresbami přispívá: Stanislav Čaban-Wapi.

SOUTĚŽ

A máme tady poslední kolo otázek naší sem-tamovské soutěže. Všechny odpovědi posílejte ne email nejpozději do 15.ledna 2009.

1/ Jak se jmenují členové Rezatých klíčů?

2/ Jak se podle knihy Jaroslava Velinského Poslední Tajemství Jana T. Opravdu jmenoval Jan Tleskač?

3/ Které Jestřábovo oblíbené místo ho inspirovalo k příběhu Chata v Jezerní kotlině?

4/ Z které knihy je tento úryvek?

„Jestlipak se nám vydaří naše vánoční nadílka tady V závětrí stejně jako ta minulé ve věži?“mudroval Jirka a Větrník k tomu toužebně dodal: „Jak rád bych se tam ještě jednou podíval!“

5/ Jakou přezdívku nosí vedoucí Devadesátky?

6/Jak zní podle knih Jaroslava Foglara návod na vyjmutí ježka z klece?

7/ Kdy a kde bylo založeno SPJF?

8/ Jak se nazývá stolní hra, která se hraje v Řásnovce?

9/ Po čem touží Jiří Dražan?

10/ Kdo to jsou Berdníci?

11/ Kdo je to Bambus? Náповěda: nějak souvisí s Rychlými šípy.

12/Odkud pochází tento úryvek?

„Tento příběh se stal v dávných časech. Dávno předtím, než vyrostla a zase zhasla sláva říše Inků. Dnes se už jen vítr prohání v rozvalinách Machu Picchu, skalního města a vysoko v Andách, kde na strmých úbočích hor pasou pastevci, stejně jako kdysi, svá stáda lam.“

13/ Jaké číslo má turistická známka „Foglarova Sluneční zátoka“?

14/ Jaké číslo má Život v poklusu v sebraných spisech nakladatelství Olympia?

15/ Kolik ilustrátorů ilustrovalo romány a tvořilo komiksy Jaroslava Foglara?

Hodně štěstí, Sova.

REKORDY

4.část

REKORDY Z OBLASTI DOPRAVY

První co se nám obvykle vybaví při slově doprava jsou bezesporu auta. První místo v počtu vozidel drží jako skoro vždy Spojené státy.

Jezdí tam milionů něco kolem vozidel na K autům také dopravní zácпами na Hongkong, asi 290 aut na (pro

odhadem asi 150 vozidel, což je 30% všech světě.

bohužel patří zácпы. Největšími silnicích trpí neboť tam jezdí jednom kilometru představu: z 1 km

cesty zabírají 700 metrů nějaké dopravní prostředky.)

Nejdelší silnicí na světě je Pan-American Highway. Je to síť dálnic spojující Severní Ameriku s Jižní- je dlouhá 9000 km.

V USA bychom také našli dálnici s největším počtem jízdních pruhů- 23!

Nejsložitější dálniční křižovatkou je zase Orange Crush Interchange v Kalifornii-spojuje 34 silnic.

Teď ale několik informací o samotných autech:

Nejrychlejší: Lamborghini Diablo – 325 km/h

Nejdražší: Bugatti Royal Sports Coupé

Největší: Bucket Wheel Excavator – 14 196 tun, vysoký 95 m

Nejoblíbenější: Volkswagen Brouk – za dobu výroby (50 let) prodáno 20 milionů brouků.

Největší benzínová stanice na světě je v Saudské Arábii. Motoristé zde mohou načerpat palivo u jedné z dvou set pump.

Největší pneumatiky se používají na vozidlech, která přepravují těžký stavební materiál nebo mimořádně velké a těžké náklady. Pneumatiky mohou dosahovat průměru až 3.6 m, což je dvakrát tolik, co měří dospělý člověk.

Co do používání letadel na světě vede Severní Amerika. Každý Americký občan v průměru letí desetkrát častěji než Japonec či Brit.

Nejvýše položené letiště na světě je v Bangdě v Tibetu (4739 m.n.m.) Naopak letiště Shiphol

v Amsterdamu leží 5.5 m pod hladinou moře.

Nejrychlejší letadlo na světě je Lockheed Blackbird, které dokáže vyvinout rychlost 3529 km/h.

Boeing 747-400 je největší letadlo na světě. Má rozpětí křídel 65 metrů!

Ruský Mil-Mi 26 je největší helikoptéra světa. Dokáže zvednout náklad o hmotnosti 56 000 kg.

Největší obchodní flotila na světě patří Japonsku: je to přes 8 000 lidí.

Nejstarší systém podzemní dráhy je londýnské metro. První linka byla otevřena pro veřejnost v roce 1863.

Touto sérií rekordů končí rubrika „REKORDY“. V novém ročníku se můžete těšit na nové rubriky. Snad se vám má rubrika líbila!

Sova

Proběhla Valná hromada SPJF

Konala se 22. listopadu 2008 jako již tradičně v Brně - Lužánkách.

Jako vždy po dvou letech se sešli členové Sdružení přátel Jaroslava Foglara na své Valné hromadě, aby se probraly důležité vše co se týká Sdružení. Představily se pobočky, kluby a zajímavý příspěvek měl Čáp a to ohledně klubovního hnutí. Ti co chtěli mohli přespat v klubovně na Kopečné, členové tak mohli poznat a popovídat si z nivými lidmi. Kdo nespal v klubovně jako by nebyl.

Valná hromada zvolila nové třináctičlenné Vedení SPJF pro období let 2008-2010 ve složení:

- Milan Lebeda - Alpín (56 hlasů);
- Miloš Vraspír - Bobr (55 hlasů);
- Marek Polák - Sharp (53 hlasů);
- Jiří Kalina - Čáp (51 hlasů);
- Ferdinand Forró - Ferda (51 hlasů);
- Renata Chloupková - Renča (51 hlasů);
- Hynek Cígler - Hyňas (47 hlasů);
- Vít Oplatek - Vítek (47 hlasů);
- Iva Tesárková - Choroš (43 hlasů);
- Martina Rauerová - Margi (42 hlasů);
- Vojtěch Hanuš - Vojta (42 hlasů);
- Slavomil Janov - Nashville (38 hlasů);
- Radim Kejík - Rolf (36 hlasů);

Kam u nás v regionu? Těšínské Beskydy - to, co jinde není!

CO JINDE NENÍ?

TŘEBA NEJVÝCHODNĚJŠÍ BOD ČESKÉ REPUBLIKY . .

Hodně lidí si myslí, že nejvýchodnější obcí České republiky je malebná Hřčava a nejvýchodnějším bodem nedaleké Trojmezí. Není tomu tak! Nejvíce na východ jsou postaveny poslední domy vesnice Bukovec. U Bukovce,

na hranici s Polskem, se také nachází nejvýchodnější místo ČR. Souřadnice tohoto zajímavého místa jsou 49 stupňů, 33 minut a 02 vteřin severní zeměpisné šířky, 18 stupňů, 51 minut a 33 vteřin východní zeměpisné délky, pro uživatele přístrojů GPS X 1136543, 21 Y 431723, 19. Do nejvýchodnějšího bodu naší republiky Vás přivede půlkilometrová tématická naučná trasa se sedmi zastaveními, na kterých se dozvíte mnoho zajímavých věcí o obci Bukovec, o přírodní rezervaci Olecky, kterou budete procházet a na které uvidíte velmi zajímavé rašelinné louky s výskytem vzácných rostlin nebo o tom, jak se žilo zdejším horalům - „gorolům“ na česko-polsko-slovenském pomezí.

... A NEBO VIDĚT ČESKOU PISU - KOSTEL SV.PETRA Z ALKANTARY... ?

Kostel sv. Petra z Alkantary je znám pod pojmem „šikmý“ kostel v Karviné. Tato oblastní rarita stojí v místě, kde došlo

během 40 let minulého století k poklesu půdy o 36 m, pokles způsobil úklon kostela o 6,8° na jih od svislé osy. Tento sklon je vizuálně velmi zřetelný. Pod kostelem bylo vytěženo celkem 27 uhelných slojí, tento

pokles znamenal tento výkyv. Jeho předchůdcem byl dřevěný kostel sv. Martina. První zpráva se uvádí ve Svatopetrském haléři r. 1447. V roce 1736 byl kostel přebudován jako zděná jednolodní stavba, kterou tvoří kněžiště půlkruhového půdorysu. Na evangelijní straně se nachází oválná sakristie, nad ní oratoř. Na epištolní straně je umístěna čtyřboká věž. V důsledku nepříznivých vlivů těžby uhlí na tomto území byla původní vysoká věž snesena. Kostel stojí v místě centra původního města Karviná, dnes Doly. Byl postaven v roce 1736 v barokním slohu a zasvěcen sv. Petru. V letech 1996 - 1997 byl kostel zcela zrekonstruován. Tento zvláštní kostel je již na turistické známce pod číslem a názvem Nr.1630 - Kostel sv.Petra z Alkantary - Karviná.

**Naše severomoravské NEJ pro Vás vybral
a napsal Bobr**

Druhý záběr pádlem

Léto je pryč. Mnozí jsou smutní a zalézají ke krbům a pecím, kde sní o příštím létě. Ne tak vodáci, kteří jsou nejen nepromokaví ale hlavně otužilí. Již nemusí chodit nervózně okolo řek. Podzimní dešťky spolehlivě naplní koryta a oni mohou opět vyrazit na vodu.

Kam vás však zavedu já? Minule jsem vám to přece slíbil, vydáme se za kmotrou Odrou. Nyní si už zřejmě říkáte, proč pořád kmotra, kmotra Odra. Říkám tak Odře, protože nedává život řekám a říčkám Moravy a Slezska, ale zato si je všechny přivine a ukáže jim cestu k moři.

Odra pramení pod Fidlovým kopcem v nadmořské výšce 632 metrů. Je to jen pramínek, ale pomalu plyne a nabírá sílu. Před sebou má 861 kilometrů. Odvodní obrovskou část Evropy (skoro 120 000 km²) a při svém ústí v polském Štětíně má šířku téměř jeden kilometr.

K prameništi Odry se dnes lze dostat i přesto, že místo leží ve Vojenském prostoru Libavá. Vede k němu totiž turistická značka z obce Kozlov u Potštátu. Pro nás vodáky je však cesta k prameni pouze zajímavou výpravou, neboť loď musíme začít foukat až mnohem dál po proudu.

Osobně bych vám doporučil začít plavbu ještě ve vojenském prostoru. Je to sice zakázáno, ale řeka tvoří jen lem prostoru, a proto její snížení snad nikomu vadit nebude. Z Budišova nad Budišovskou se vydejte na jih a některá ze silnic vás tam určitě dovede. Pak si již stačí jen vybrat místo a vyplout.

Odra je v těchto místech nádhernou řekou kanadského typu. Voda je křišťálová, okolí je kombinací luk, hlubokých lesů a divokých skal. V řece je tolik ryb, že v některých místech nejsou rozestupy mezi nimi větší než 30 centimetrů (bez přehánění). Dno je zde ploché a šířka řeky není velká, čili plavba je zde možná i v době, kdy je za Klokočůvkem vyloučená.

Na konci Libavé se k Odře přidá zleva Budišovka, říčka, která je také sjízdná, ale není to rozhodně pokaždé, spíše jen po větších deštích a při jarním tání. Pokud však vodu má, je to šrumeček.

Za městečkem s příznačným jménem Odry začíná chráněná krajinná oblast Poodří. Je to oblast zajímavá, ale poměrně neznámá. Nejlépe se prozkoumává právě z paluby lodi. Odra má v tomto úseku ráz typické nížinné řeky. Oba břehy se tyčí do výše dvou až šesti metrů. Na rozdíl od Lučiny však tyto břehy bývají porostlé nejrůznějšími bylinami, trsy travin a malými keřky. Čas od času je břeh pozvolný a takových míst pak zvěř využívá k přístupu k životodárné vodě a napojení. Spád řeky je malý a jez nadřídí vodu stovky metrů nad sebou. Zcela zde chybí známky lidské civilizace. Jedině občasné mosty a hlas vzdáleného vlaku nám nedovoluje uvěřit, že jsme se neocitli v raném středověku.

V tomto úseku se k Odře přidává celá řada řek a říček, které jsou samy o sobě sjízdné. Je to především Luha, Ondřejnice a Lubina. Neměli bychom ale zapomenout i na ty menší, které snad dosud ještě žádný vodák nesjel - Husí potok, Bílovku, Jíčinku a Porubku.

Jako ve snu, vyplujete z lužního lesa, minete pomník čs. tankistům, kteří zde v bojové situaci se svými tanky přebrodili Odru a vplujete do Ostravy.

Velkoměsto si však řeky příliš nevšímá a Odra ji proteče téměř nepozorovaně. Když však znásobí své síly, když se k ní připojí nejprve zleva Opava a pak zprava Ostravice, stane se z ní široká, již téměř evropská řeka. Vysoké jezy likvidují její spád a pokud jsem někdy hodnotil některé řeky jako školní, tak Odru v tomto úseku bych přirovnal k prostoru pro maminky a kočárky. Oba břehy jsou silně regulované a mají typickou městskou úpravu. Koryto je stále stejně široké a tok řeky je uměle napřímen.

Za Ostravou se charakter řeky příliš nemění. Ze břehu působí sice stojatě, ale tím že je zde Odra hluboká, je zde i značný proud, a proto se nemusíte obávat vysilující pádlovačky. Občasné peřejky jsou příjemným osvěžením. Břehy jsou zarostlé lužním, ale sympatickým lesem. Vodácky je to naprosto nenáročná řeka.

V Bohumíně se ještě k Odře přidá zprava Olše a pak již naše řeka opustí vlast a plyne dále Polskem vstříc Baltskému moři. Je samozřejmě splavná i dále ale kanoé a rafty vystřídají remorkéry a jachty. To již nejsou sousedé pro nás a víte co? Příště se vydáme třeba na poslední přítok Odry - Olši.

Winoga

Kost'a se ptá Jiřího Kaliny - Čápa

Představ se nám, v jakém jsi byl klubu či oddíle a co tě k členství vedlo.

Těžko říct, zda mě více lidí zná jako Čápa nebo Jiřího Kalinu. Úplně první kolektiv, do kterého jsem se dostal, byl klub Vlčí dráp, který jsme společně s Radkem Dobešem a sourozenci Bobkovými založili v Adamově asi v roce 1990 nebo 1991. K založení nás vedla především četba foglarovek, u mě to byla Záhada hlavolamu, kterou mně postupně předčítal dědeček ještě v době, kdy jsem teprve sahal po svých prvních knížkách. Zamiloval jsem si Rychlé šípy i Stínadla a probudila se ve mně obrovská touha je napodobit a tak se taky stalo. Později jsme klub už s Dáblem a Savalou přejmenovali na Orion a ten fungoval bez přestávky až do roku 2006, tedy patnáct let, i když už jsem já dávno působil jinde. V roce 2003 mě oslovil Soki s nabídkou organizování aktivit pro kluby – projektem Bobří stezka. Protože objížďení měst a vesnic v okolí a propagace klubů zabrala spoustu času, skončil jsem tehdy s vedením Orionu a věnoval se dva roky se Sokim a Rolfem Bobří stezce. Po klubaření se mně ale zastesklo a tak jsem roce 2004 založil v Adamově nový klub – Eridan. Následující dva roky jsme pak spolu soupeřili i spolupracovali a s lidmi z obou klubů se vídám velice často dodnes. Kromě toho jsem od roku 1994 asi do roku 2000 aktivně působil v Junáku ve 2. oddílu Šedé sovy Adamov, kde jsem se postupně stal podrádcem, rádcem a nakonec čekatelem. Oddíl se ale v roce 2000 rozpadl a od té doby jsem se plně věnoval klubům. V letech 2005 a 2006 jsem pak ještě krátce vedl s Ivčou – Chorošem z Havířova oddíl Kentaur, ale školy a aktivity v celém SPJF nám ubíraly hodně času, takže když nám úřad v Brně Obřanech sebral klubovnu, oddíl se fakticky rozpadl a o obnovu jsme se už nesnažili.

Kdy a jak jsi se dostal do SPJF.

Foglarovky mně předčítal dědeček, o Sdružení jsem se pro změnu dozvěděl od babičky. Někdy v roce 1994 mně donesla druhé číslo časopisu Bobří stopou a nabádala nás, ať se s Orionem přihlásíme mezi Kluby Bobří stopy. Nám se ale nechytlo a čekali jsme ještě na další tři čísla časopisu, než jsme se přihlásili. Postupně jsme přišli na to, že jeho obsah je prostě úžasný – poprvé v životě jsme viděli, že nejsme sami, že klubů, jako je ten náš, existují desítky a stovky. A taky že kluci a holky, kteří se umí chovat navzájem hezky, jsou slušní a hájí vždy dobro, nejsou jen v knížkách od pana Foglara, ale chodí po našem světě. S lidmi ze Sdružení jsme se poprvé setkali na hře Uličky 96, kterou pořádal v Brně Jestřáb (brněnský vedoucí Jestřáb – Havran, nikoliv pan Foglar).

Jsi členem vedení SPJF, od kdy, co ve vedení děláš.

Od roku 2004 jsem jedním ze třinácti členů Vedení SPJF. Společně se scházíme třikrát nebo čtyřikrát do roka na poradách a řešíme všechno, co je ve Sdružení aktuálně potřeba. Od shánění peněz na činnost, přes akce, které SPJF pořádá, vydávané materiály, podněty od členů, tvorbu časopisů a prezentaci Sdružení na veřejnosti až třeba po úpravy směrnic, internetové stránky a právní problematiku. Vedení se zajímá o kluby, oddíly, jejich schůzky, výpravy a tábory, ale taky o nové knížky, vydávané kartičky a obecně o tzv. foglarologii.

Ve vedení SPJF jsi stovkařem KBS, co tato práce obnáší.

Každý druh klubů (aktuálně AT, BT, DK, KBS) má svého stovkaře, tedy vedoucího, který se o kluby stará, píše si s nimi, posílá jim zvadla na akce, časopis a radí jim, jak řešit problémy, které mohou klub potkat. Takže sledují došlou poštu i internetové stránky, na kterých se mohou kluby přihlašovat a když se nějaký objeví, snažím se mu co nejrychleji napsat, co a jak má podniknout. Čtu si také depeše od starších klubů a snažím se jim odpovídat. Společně se Stopařem vymýšlím úkoly do dlouhodobky Karakum a s došlých hlášení vybírám ty nejlepší k otištění v Klubovním hlasateli nebo Bobří stopě.

Jak to vidíš s kluby do budoucna.

Zrovna teď připravuji podklady pro zajímavou diskuzi o klubech a klubovním hnutí celkem. Myslím, že naše Sdružení má nedostatky hlavně v propagaci, ale do budoucna očekávám zlepšení. Rozhodně si nemyslím, že by kluby byly přežitkem. Kluci a holky si své party bez dospěláků zakládali v každé době a

zakládat si je budou i stovky let po tom, co my odejdeme do věčných lovišť. Takže my jenom musíme nabídnout takovým klubům co nejzajímavější program, aby si řekli, ž stát se třeba takovým Bratrstvem talismanu prostě stojí za to!

Jsi taky předsedou Jihomoravské pobočky, můžeš nám představit tuto pobočku, jakou činnost měla, má a co plánujete.

Prvně musím říct, že podle platných směrnic má pobočka vedoucího, nikoliv předsedu. Naše Jihomoravská pobočka SPJF zvaná **Perpetuum** vznikla v roce 2003 a od té doby se má stále čileji k světu. Začátky byly trochu rozpačité, ale zanedlouho jsme pochopili, co a jak je potřeba podniknout a tak se nyní scházíme každý týden na nějaké sportovní nebo zábavné akci pod názvem **Prase bez prasete** a kromě toho pořádáme řadu již tradičních podniků. V nejbližší době chystáme závod v integrované dopravě **Šalinění**, loni jsme uspořádali odborný pedagogický seminář o dětské kriminalitě, prezentujeme SPJF na brněnských Bambiriádách a chystáme pravidelné promítání a cestovatelské besedy pro základní školy. Kromě toho nyní vyrábíme pobočkářská trička a vlastníma rukama přestavujeme klubovnu zvanou **Komáři doupě**, kterou sehnal Hyňas za symbolické nájemné na dobu 10 let v Brně. Takže spíš než bychom se nudili, nevíme, kam dřív skočit. Aktivit **Perpetua** se dnes účastní asi dvacet lidí a každý pomáhá aspoň trochu tam, ke je potřeba. Takže chci poděkovat hlavně Hyňasovi, Ježkovi, Ovečce, Stopařovi, Vojtovi, Kawi, Bobrovi, Jauvajzovi, Jerrymu, Mirovi, Chorošovi, Ohičimu, ale taky mnoha dalším.

Jaké jsou tvoje další aktivity v rámci SPJF.

Těch je opravdu hodně. Pomáhám Vojtovi s Klubovním hlasatelem (od ledna s Bobří stopou, která se už ale připravuje teď), Stopařovi zase s dlouhodobkou Karakum a občas se nepatrně podílím na tvorbě stránek s Mírou. Jsem správce kluboven v Brně na Kopečné a mám na starosti administraci webových stránek, které vytvořil Soki. Kromě toho dělám stovkaře KBS a starám se o to, aby spolu všichni stovkaři komunikovali, plánuji s Hynkem akce Sdružení a s dalšími lidmi se podílím na přípravě semináře Hledáme lék na dětskou kriminalitu. Takovou ryze Čáповskou aktivitou je závod Šalinění, ale prsty budu mít také v několika klubovních setkáních, dvou letních a jednom zimním táboře. Společně se Sharpem, Vojtou a Hynkem pracujeme po celý rok na tvorbě projektů pro ministerstva, města a kraje, abychom měli dost peněz na činnost. No a když je potřeba dělám taky jiné věci, od úklidu až po podepisování dokumentů. Nejdůležitější na tom ale je, že nejsem sám, ale na všech těchto věcech nás pracuje spousta a to je hrozně příjemné. A velice rádi budeme za každého dalšího aktivního kluka nebo holku, kteří by e chtěli přidat a tvořit s námi lepší a lepší Sdružení.

A co foglarovky, kolik jsi jich přečetl v dětství a jaké to byly.

Přečetl jsem skoro všechny, jen jediná mně vždycky unikala a nevím, zda si ji mám přečíst nyní nebo si ji nechám navěky jako tu poslední, na kterou se můžu ještě těšit. Je jí Historie svorné sedmy. Jinak foglarovky považuji za vůbec nejlepší dětskou literaturu všech dob, i když kritikové se na ně dívají všelijak (velice doporučují knížku Fenomén Foglar, která se problematikou knížek poměrně pěkně zabývá). Řadu z nich jsem četl několikrát a i nyní se do nich rád zahloubám. Nejraději mám stínadelskou trilogii, konkrétně pak Stínadla se bouří, ve kterých jsou vontská organizace a její »politické« detaily nejlépe propracované a popsané. A taky jsou v ní Stínadla jako čtvrt' zdaleka nejtajemnější. Foglarovky taky vášnivě sbírám a docela nedávno se mně podařilo díky Dáblovi získat za neuvěřitelných 30 korun nejstarší vydání Přístavu volá, takže jsem byl nadšen ještě několik dnů. Svoje úlovky si zapisuji do speciálního sešitu a na foglarovky mám v pokoji vyhrazenou jednu celou zvláštní knihovničku.

Jaká byla Tvoje nejoblíbenější foglarovka.

Tak na tuto otázku jsem myslím už odpověděl výše. Po Stínadlech to bude Záhada hlavolamu, pak asi Tajemná Řásnovka. Moc rád mám také Když Duben přichází, ale jsou i další skvělé, třeba Hoši od Bobří řeky, Chata v Jezerní kotlině nebo Modrá rokle

AKCE PRO VEŘEJNOST

Havířovský klub Modrý Mauritius ve spolupráci s Kost'ou pořádá řadu akcí pro veřejnost z řad dětí a mládeže. Věkový limit je do 18 let. Zde přinášíme výčet akcí na nejbližší tři měsíce:

VEČER SVĚTEL

20.12.2008

Hra v uličkách města Havířova na motivy knih Jaroslava Foglara. Sraz v 19.00 h na náměstí republiky u kyvadla. Každý účastník musí mít poznávací znamení: žlutý špendlík na klopě.

DESKOVÉ HRY V KLUBOVNĚ

10.1.2009

Řada deskových stolních her, turnaj. Začátek v 14:30 hodin v klubovně klubu Modrý Mauritius, Boženy Němcové, Havířov-Šumbark.

DOBRODRUŽNÁ HRA

21.2.2009

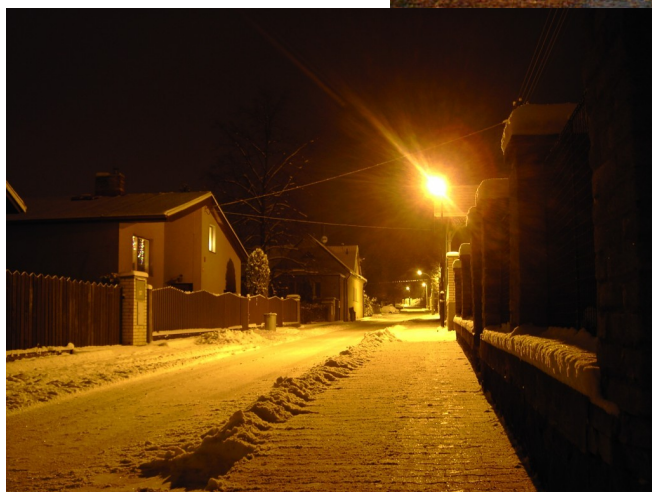
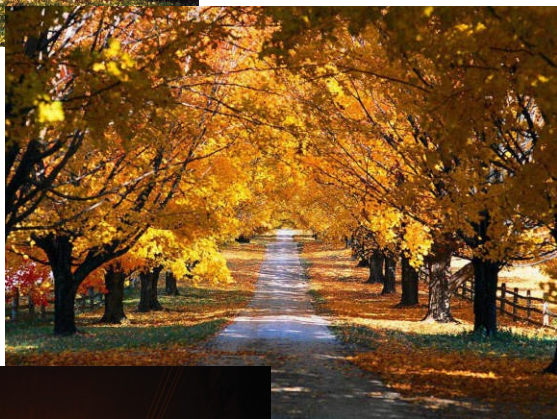
Dobrodružná hra v centru města Havířova. Začátek ve 14:30 na náměstí republiky u kyvadla.

Další informace hledejte na webu www.sem-tam.sblog.cz nebo pište na email sem-tam@seznam.cz

Akce budou probíhat vždy jednou měsíčně.

Sova

Podzim...Zima

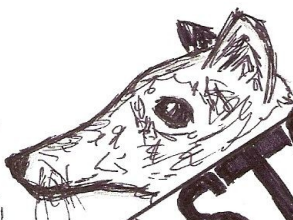

KLUB

PAMPALINŮ

- NEJSTARŠÍ Z KLUBU,
VEDOUČÍ
- RÁD SPORTUJE;
ZAJÍMÁ HO MÝSLIVOST,
PŘÍRODA, TĚŽEBNÍ

KUNĚ STOPA

FILIP

- ZÁSTUPCE VEDOUČÍHO
- SPORTOVEC TĚLEM
I DUŠÍ
- PĚKNĚ KRESLÍ

TOMÁŠ

- NEJMLADŠÍ Z KLUBU
- RÁD NĚCO OBJEVUJE A
LUŠTÍ
- HRAJE FOTBAL

MOL

- JEHO PŘEZDÍVKA VZNIKLA ZE
SLOVA „KNIHOMOL“, PROTOŽE RÁD
ČTE
- RÁD RYBARI A BĚHA

Kuní stopa

Založení klubu

1

PAMPALÍNÝ, TOMÁŠ A MOL BYLI KAMARAŘI UŽ DLOUHO. ANI NEVĚDĚLI, JAK SE VLASTNĚ SPŘÁTELILI. BYLI SPOLU ČASTO VENKU, ALE VĚTŠINOU SE NUDILI. PAMPALÍNÝ JAKO NEJSTARŠÍ Z NICH SE POKOUŠEL UVMÝSLĚT ZÁBAVU, I KDYŽ SE MU TO OBCAS NEDARILLO. PAK PŘIŠEL DEN, KDY SE VŠE ZMĚNILLO. NAPADL PRVNÍ SNĚH...

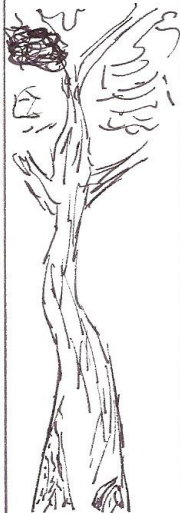
... A KLUCI UPRAZILI DO LESA

KOUKEJTE, STOPA KUNY. POJĎTE, NAJDEME JEJÍ ŮKRÝT.

JESTLI TO DOKÁŽEME...

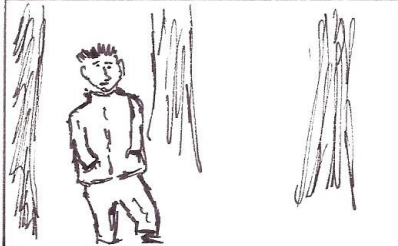
KUNA SPALA VE STARÉM HNÍZDĚ. PAMPALÍNÝ ŤEL PRO STRÝCE - MŤSLUICE ABY KUNU STŘELIL. KLUCI ČEKALI POD STROMEM.

STRÝC KUNU STŘELIL.

VŠTŘEL PŤILÁKAL FILIPA, KTERÝ BYL NA PROCHÁZCE NEDALEKO. KDYŽ PŘIŠEL, BYL UŽ STRÝCE PRŤCĚ. ALE ZEPTAL SE OSTATNĚCH, CO SE ZDE UDAĽO.

BRZY DAL STRÝC VYČINĚNOU KŮŽI PAMPALÍNŤMU. TEN JI UKÁZAL OSTATNĚM A ZAČALI ONU PŤIHODU ZNOVU PROBĚRAT. MOL ČĚL ZROVNA KNĚHU O LOVCĚCH SEVERU. PŤRIZVALI FILIPA A DOHODLI SE, ŽE ZALOŽĚ LOVECKOU SPOLEČNOST.

